

ARGENTINSKÁ DOGA (DOGO ARGENTINO)

ZEMĚ PŮVODU : Argentina

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO PŮVODNÍHO STANDARDU: 29.01.1999

VYUŽITÍ: lovecký pes pro velkou zvěř

KLASIFIKACE FCI : Skupina 2 Knírači a pinčové, molossové a švýcarští salašníčtí psi
Sekce 2.1 Molossové, dogovití psi
Bez zkoušky z výkonu

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Toto plemeno pochází z provincie Cordoba nacházející se v centrálních oblastech republiky Argentiny. Zakladatelem plemene je Dr. Antonio Nores Martinez, lékař z tamější rodiny starousedlíků. Jeho vášnivá láska ke psům a stejně tak i rodinná tradice ho vedly k tomu, aby v roce 1928 sestavil ve standardu základní charakteristiky nového plemene psů, které nazval argentinskou dogou. Nejdříve začal se systematickým křížením různých čistokrevných psů se » starým bojovým psem z Cordoby «, což byl velmi silný a mohutný pes, který však byl povahou nevyrovnaný a geneticky neupevněný. Byl výsledkem křížení různých plemen, na němž se podíleli například mastini, buldoci a bulteriéri. Ve své době byli tyto psi velmi známí a u nadšených a fanatických milovníků psích zápasů velmi oblíbení; mezi těmito obdivovateli psích zápasů byli lidé ze všech sociálních vrstev společnosti a jejich koníček se tehdy ještě považoval za normální zábavu. Díky přísné selekci a rostoucí kontrole povahy dosáhl Dr. Nores Martinez po několika generacích svého cíle, neboť se mu podařilo vyšlechtit první » rodinu « se stabilně děděnými vlastnostmi. Zpočátku považovali všichni tohoto psa za bojové plemeno, ale Dr. Nores Martinez, vášnivý lovec, používal tohoto psa na svých obvyklých lovech na velkou zvěř, přičemž se u psů tohoto plemene projeví natolik užitečné vlastnosti, že se brzy stal při podobných lovech nenahraditelným. Tak se během krátké doby proměnil ve vynikajícího psa na velkou zvěř. Během let prodělal další změnu funkce, protože se z něj vyvinul všestranný společenský pes a věrný a nepodplatitelný obránce svého pána. Jeho síla, jeho tvrdohlavost, jeho čich a jeho odvaha jsou nedostižné mezi smečkovými psy při lovu na černou zvěř, pumy a další škodnou, která žije v dalekých a členitých prostorách argentinské republiky a která tropí škody na dobytku i polnostech tamějších farmářů. Harmonický soulad a vynikající osvalení připomínající trénovaného atleta jsou ideálními předpoklady k tomu, aby mohl pes tohoto plemene překonávat dlouhé cesty za nejrůznějších klimatických podmínek a aby byl schopen obstát v tvrdých bojích s pronásledovanými zvířaty. Dne 21. května 1964 bylo toto plemeno uznáno argentinským kynologickým svazem za samostatné plemeno a od té doby se tyto psi registrují v plemenné knize argentinské agronomické společnosti Sociedad Rural Argentina. Později, dne 31. července 1973, bylo toto plemeno uznáno jako první a jediné argentinské plemeno také mezinárodní kynologickou federací FCI a stalo se tak jediné díky neúnavným snahám Dr. Augusta Norese Martineze, který byl bratrem zakladatele plemene a pokračoval v jeho díle.

CELKOVÝ VZHLED: Celým svým vzhledem normální pes molosského typu středních proporcí, v požadovaném rámci velký, aniž by byl obrovský. Jeho vzhled je harmonický a plný síly, protože obrysy jeho mohutného osvalení jsou zdůrazněny pevnou, pružnou a (vzhledem k málo pružným tkáním podkoží) k tělu pevně přiléhající kůží. Jeho pohyb je klidný a sebejistý a jeho reakce jsou cílené a rychlé; v jeho pohybu se neustále projevuje radost. Jeho povaha je příjemná a láskyplná, jeho bílá barva je nápadná a jeho fyzické schopnosti z něj činí opravdového atleta.

DŮLEŽITÉ PROPORCE : protože jde o psa středních proporcí, nejsou v jeho harmonickém a vyváženém celkovém vzhledu žádné zvláštnosti. Také hlava je středních proporcí. Tlama je stejně dlouhá jako mozkovna. Kohoutková výška odpovídá výšce zádi. Hloubka hrudníku odpovídá 50 % kohoutkové výšky. Délka trupu překračuje kohoutkovou výšku o 10 %.

CHOVÁNÍ/POVAHA: veselá, přirozená, nenáročná, přátelská; štěká málo a je si dobře vědom své síly. Nikdy nesmí být agresivní, to je povahový rys, který musí být dokonale pod kontrolou. Jeho dominantní založení ho neustále ponouká k bojům o jeho teritorium, to platí zvláště o jedincích stejného pohlaví a je to vlastnost nápadná zvláště u psů. Na lovu je chytrý a bezhlučný, odvážný a bojovný.

HLAVA: středních proporcí, silného a těžkého vzhledu, bez ostrých hran nebo nápadného cizelování; profil je konkávně konvexní : mozkovna je díky konturám žvýkacích a šjíjových svalů konvexní, hřbet nosu je lehce konkávní. Hlava tvoří s krkem silný obloukovitě zakřivený svalnatý celek.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka : masivní, konvexní při pohledu zepředu i z profilu. Jařmové oblouky dobře odstupují a tvoří hlubokou prohlubeň spánků, která dovoluje silný vývoj spánkového svalu. Týlní hrbol nesmí vystupovat, silné svaly šíje ho prakticky stírají. Středová rýha je na mozkovně jen málo patrná.

Stop : na přechodu konvexního průběhu mozkovny k lehce konkávnímu hřbetu nosu je jen slabě vyvinut. Při pohledu ze strany tvoří jeho obrys jasně řezaný reliéf nadočnicových oblouků.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: černě pigmentovaný, nosní otvory jsou široce otevřené. Směrem dopředu je lehce vyhrnutý, protože se nachází na konci konkávní linie hřbetu nosu. Při pohledu z profilu je přední strana rovná a svislá; nachází se na stejné přímce s předním okrajem horní čelisti, nebo velmi lehce před ní.

Tlama : silná, délka poněkud přesahuje hloubku, dobře vyvinuté šířky s lehce konvergujícími bočními plochami. Hřbet nosu je lehce konkávní, což je znak, který se vyskytuje téměř jen u argentinské dogy.

Pysky : středně silné, krátké a těsně přiléhající, s volnými, černě pigmentovanými okraji.

Čelisti/skus : čelisti silné a dobře oproti sobě postavené, bez předkusu a bez podkusu. Obě strany čelisti se velmi lehce a stejnoměrně sbíhají. Silné a velké zuby, dobře vyvinuté, pravidelně uspořádané, pevně usazené v čelistech, beze stop zubního kazu. Doporučuje se úplný chrup, ale větší význam má pravidelné uspořádání zubů. Klešťový skus, nůžkový skus je přípustný.

Líce : široké a zcela ploché, bez vrásek, bez oblouků a cizelování, pokryté silnou kůží.

Oči : tmavě hnědé až oříškově hnědé, chráněné očními víčky přednostně s černými okraji, třebaže částečná depigmentace očních víček se nesmí považovat za vadu. Mandlového tvaru,

uložené středně vysoko a posazené daleko od sebe. Celkově mají působit dojem pozornosti a činorodosti, ale nikdy nesmí působit vysloveně tvrdě, což platí zvláště o samcích.

Uši : nasazené vysoko a vzhledem k velké šířce lebky také daleko od sebe. Vzhledem k původnímu použití psa by měly být uši kupírované a vzpřímené; jsou trojúhelníkového tvaru a v délce, jež nepřesahuje 50 % délky předního okraje ušního boltce. Jestliže nejsou kupírované, jsou střední délky, široké, silné, ploše přiléhající a na špičce zaoblené. Srst je hladká a o něco kratší než na zbytku těla psa. Na uších se mohou objevovat malé skvrnky, ale jejich výskyt se nepostihuje. Nekupírované uši jsou nesený přirozeně visící a překrývají zadní část lící. Při vzbuzené pozornosti mohou být zpola vztyčené.

KRK: střední délky, silný, nesený zdvižený. Osvalení je dobře vyvinuté a horní linie je lehce klenutá. Tvarem se podobá komolému kuželu. U nasazení hlavy tvoří osvalení lehký oblouk, který stírá veškeré nerovnosti kostry v této oblasti; jeho široká základna dobře přechází do hrudníku. Kondenzátor je pokryt pružnou a silnější kůží na hrdle, jež může volně klouzat po tkáních podkoží, protože je zde volnější než na ostatních částech těla. Na hrdle se tvoří jemné vrásky, ne však visící lalok. Tento znak je pro funkčnost zvířete velmi důležitý. Srst je v této oblasti poněkud delší.

TRUP: Délka trupu (od ramenního kloubu až po sedací kost) přesahuje kohoutkovou výšku zhruba o 10 %.

Horní linie: rovná; kohoutek a vrcholky pánevní kosti jsou ve stejné výšce a tvoří nejvyšší body této linie.

Kohoutek: široký a vysoký

Hřbet: široký a silný, se silně vyvinutým svalstvem, což způsobuje lehce klesající linii směrem k bedrům.

Bederní partie: silná; díky silně vyvinutému svalstvu beder, jež způsobuje, že se podél páteře tvoří lehká podélná prohlubeň, jsou kontury poněkud setřené. Bedra jsou poněkud kratší než hřbet ke hřebeni zádě lehce stoupají. Celkový vývin osvalení podél celé horní linie propůjčuje psovi dojem lehce spadajících linií, což však neodpovídá skutečnosti, třebaže u dospělých psů vzniká tento dojem vzhledem k silně vyvinutému svalstvu hřbetu ještě silnější.

Zád: střední délky, široká, s dobře vyvinutým svalstvem, které téměř zastírá hřeben kosti kyčelní i vrchol kosti křížové. Zád je stejně široká jako hrudník, nebo poněkud užší. Zád je k horizontále skloněna pod úhlem zhruba 30°, horní linie lehce klesá k nasazení ocasu.

Hrud: široká a hluboká. Vrchol hrudní kosti se nachází na stejné úrovni jako vrchol ramenního kloubu a dolní linie hrudníku dosahuje na úroveň loktů. Hrudník je prostorný, aby poskytoval dostatek místa velkým plicím; žebra jsou dlouhá a středně klenutá; spojují se s hrudní kostí na úrovni loktů.

Dolní linie a břicho: poněkud vytažené nad dolní linii hrudníku, ale nikdy ne tolik jako u chrta; silné. Slabiny a břicho se stejným svalovým tonusem.

OCAS: středně vysoko nasazen, s horní linií tvoří úhel 45°. Šavlovitě zahnutý, dlouhý a silný, dosahující k hlezňům, ale nepřesahující je. V klidu je přirozeně svěšený, v akci se ocas zdvihá trochu nad horní linii, v klusu nesen na horní linii, nebo trochu výš.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: celkově tvoří s tělem harmonickou silnou jednotu kostí a svalů. Při pohledu ze strany i zepředu jsou končetiny postaveny svisle.

Plece: lopatky jsou vysoké a dobrých proporcí, velmi silné, s velkými, zřetelně modelovanými, ale ne přehnaně vyvinutými svaly. Vzhledem k horizontále jsou postaveny pod úhlem 45°.

Nadloktí: střední délky a odpovídající celku. Silné a výrazně osvalené; vzhledem k horizontále jsou postavena pod úhlem 45°

Lokty: robustní, pokryty poněkud silnější a pružnou kůží, bez vrásek a skladů. Přirozeně přiléhají ke stěnám hrudníku a zdají se být s nimi spojené.

Předloktí: stejně dlouhé jako nadloktí, postavené kolmo k zemi. Kostí mohutné a rovné, s dobře vyvinutým svalstvem.

Zápěstní kloub: široký, tvoří prodloužení předloktí, bez kostních výrůstků a vrásek kůže.

Přední nadprstí: poněkud ploché, dobré substance kostí, s horizontálou tvoří úhel 70 – 75 °.

Tlapky hrudních končetin: kulaté, s krátkými, silnými a dobře sevřenými prsty. Polštářky tlap jsou masité a tvrdé, pokryté silnou kůží drsnou na omak.

PÁNEVNÍ KONČETINY: přiměřené úhlené. Celkově jsou silné, mohutné a rovnoběžně postavené; působí dojmem síly a výkonu, což vyžaduje jejich funkce, protože z nich vychází silný posun, který je rozhodující pro typický pohyb.

Stehna: v délce odpovídající celku, silné s viditelně velmi výrazně vyvinutým osvalením. Úhel kyčelního kloubu činí zhruba 100°.

Koleno: postaveno ve stejné ose jako zbytek končetiny; úhel mezi stehenní kostí a bércelem tvoří přibližně 110°.

Bércová část: poněkud kratší než stehno, silná; vede výborně vyvinuté svalstvo.

Hlezenní kloub a zadní nadprstí (nárt): celkově jsou hlezenní kloub a nárt krátké, silné a mohutné. Zaručují silný posun pánevní končetiny. Nárt je silný a pata je dobře patrná. Hlezenní kloub tvoří úhel zhruba 140°. Nárt je silný, téměř válcový a k horizontále je postaven pod úhlem zhruba 90°. Objeví-li se paspárky, musejí se odstranit.

Tlapy pánevních končetin: podobně jako u tlap hrudních končetin; tyto jsou jen o něco menší a širší, jinak mají stejné vlastnosti.

CHŮZE/POHYB: hbitý a určitý. Je-li vzbuzena pozornost psa, podstatně se změní jeho pohyb a pes se pohybuje s rychlými reflexy, což je pro toto plemeno typické. Krok je pomalý a klidný. Klus je dlouhý, hrudní končetiny dosahují daleko dopředu a pánevní končetina poskytuje potřebnou energii a silný posun. Ve cvalu pes ukáže svoji energii a všechny své síly. Stopa tlak je jednoduchá a souběžná. Mimochod se posuzuje jako těžká vada a je nepřipustný.

KŮŽE: po celém těle silná, ale měkká a pružná. Dobře přiléhající k tělu, vzhledem k povoleným tkáním se na své podložce lehce pohybuje; kromě volnější kůže na krku, kde je vazivo podkoží mimořádně volné, netvoří žádné podstatné vrásky. Kůže je co nejméně pigmentována, třebaže s věkem pigmentu přibývá. Nadměrně pigmentovaná kůže je nepřipustná. Přednostně by měly být pigmentovány okraje sliznic pysků a okraje očních víček.

OSRSTĚNÍ: jednotně krátká, hladká, měkká na omak a zhruba 1,5 až 2 cm dlouhá. Hustota srsti se liší podle klimatických podmínek. V tropických podmínkách je osrstění řidší, takže mohou prosvítat pigmentové skvrny na kůži, což by však nemělo zavdat příčinu ke snížení hodnocení. Ve chladném podnebí je srst hustší a silnější a může se dokonce vytvářet i podsasa.

BARVA: Čistě bílá. Kolem oka je barevná skvrna černé nebo tmavé barvy přípustná. Tato skvrna nesmí přesahovat 10 % celkové plochy hlavy. U stejně hodnotných jedinců by se měl rozhodčí vždy rozhodnout pro psa, jehož srst je co nejlépejší.

VÝŠKA:

Kohoutková výška : psi 62 až 68 cm; feny 60 až 65 cm.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených bodů se musí posuzovat jako vada, jejíž hodnocení musí být v přesném poměru ke stupni odchylky.

TĚŽKÉ VADY:

- Nedostatečný vývin svalů a kostí (slabost)
- Málo pigmentovaná nosní houba
- Visící pysky
- Malé, slabé, nebo zkažené zuby, neúplný chrup
- Příliš světlé oči. Entropium nebo ektropium.
- Sudovitý hrudník, kýlu podobný hrudník
- Plochá žebra
- Přehnané úhlení pánevní končetiny
- Nárt příliš dlouhý
- Netypický pohyb
- Přehnaná pigmentace kůže u mladých psů
- Malé oblasti s barevnými chlupy
- Nervózní nevyrovnaný temperament

DISKVALIFIKUJÍCÍ VADY :

- Zcela depigmentovaná nosní houba
- Předkus nebo podkus
- Modré oči nebo oči různých barev
- Hluchota
- Dlouhá srst
- Barevné skvrny v srsti na těle. Více než jedna barevná skvrna na hlavě
- Velikost pod 60 cm, nebo nad 68 cm
- Agresivita

Pozn.: Psi musí vykazovat dvě viditelně normálně vyvinutá varlata, nacházející se zcela v šourku.